

Arrest

nr. 66 198 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen R.T. en R.S. en hun advocaat M. VAN DER HASSELT, die eveneens verschijnt voor de verzoekende partij R.B., en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 11 februari 2011, verklaren er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 31 mei 2011 werden de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 31 mei 2011 naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van R. T.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Krusevac, Servië, en heeft u de Servische nationaliteit. U bent vertrokken uit Servië omdat er geen werk is en omdat uw kinderen er gepest werden op school. Ze werden beledigd en geslagen door medeleerlingen omwille van hun etnie en durfden uiteindelijk niet meer naar school gaan. Zo is uw zoon K. enkele jaren geleden op de speelplaats met mes gestoken in zijn been. Wanneer u deze problemen aankaartte bij de leerkrachten, beloofden zij het probleem aan te pakken, echter zonder soelaas. Op negen februari 2011 vertrok u met uw echtgenote, drie minderjarige en uw twee meerderjarige kinderen R. S. (OV 6.766.566) en

R. S. (OV 6.766.557) uit Servië. Jullie reden zonder geldige reisdocumenten in de combi van een smokkelaar uit Kraljevo richting België, waar jullie op 11 februari aankwamen. Diezelfde dag vroegen jullie asiel aan. Daarbij legde u volgende documenten neer: een originele identiteitskaart uitgegeven 27/02/2003 te Krusevac, origineel rijbewijs uitgegeven op 31/07/2007 te Krusevac, een originele geboorteakte uitgegeven op 05/05/2010 te Raca en een originele huwelijksakte uitgegeven op 15/06/2007 te Raca.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er ettelijke tegenstrijdigheden zijn vast te stellen tussen de verklaringen van u en uw gezinsleden. Zo verklaarde u ten tijde van de bombardementen tegen Servië – in 1999 – in Kosovo te hebben verbleven (CGVS p. 4). Uw zoon S. echter verklaarde dat jullie ten tijde van de bombardementen schuil hielden onder een brug op tien kilometer van Krusevac. Hij zou die plaats zelfs nog kunnen terugvinden (CGVS S. R. p.3). Uw dochter S. verklaarde op haar beurt dat de bombardementen nog bezig waren drie à vier dagen voor jullie vertrek naar België (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen S. R.p.4). Ook met betrekking tot jullie reisroute waren jullie verklaringen erg tegenstrijdig: U verklaarde in een combi met zetels te zijn vertrokken, dat de chauffeur 48 uur aan één stuk door reed en enkel halt hield om jullie je behoeften te laten doen en dat jullie aan de grens gewoon konden doorrijden, zonder dat de chauffeur werd gecontroleerd (CGVS p.7-8). Uw dochter S. verklaarde in een combi zonder zetels te hebben gereisd, dat de chauffeur nergens stopte, zelfs niet om jullie behoeften te laten doen (S. R. p.6). Uw zoon S. verklaarde op zijn beurt dat jullie halt hielden aan de grenzen en dat de chauffeur daar uitstapte (CGVS S. R. p.6-7). Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat jullie Servië illegaal zouden hebben verlaten. Sinds 2009 volstaat het immers om over een biometrisch paspoort te beschikken om de Schengenzone in te reizen. Dat u of uw zoon S. van deze zogeheten visumliberalisering niet op de hoogte was (CGVS p.6 en CGVS S. R. p.5) is, gezien de ruchtbaarheid die hieraan is gegeven in Servië, weinig waarschijnlijk. Bovendien legde u voor al uw gezinsleden een geboorteakte uit 2010 neer (CGVS p.6), wat doet vermoeden dat u op dat moment de procedure hebt ingezet om een biometrisch paspoort te bekomen. Gelet op bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden m.b.t. jullie reisroute kan geen enkel geloof gehecht worden aan jullie bewering Servië illegaal verlaten te hebben en aldus niet in het bezit te zijn van een paspoort. Daardoor komt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

Ook wat betreft de feiten die aanleiding hebben gegeven tot jullie vertrek zijn jullie verklaringen tegenstrijdig. Als hoofdzaak haalde u aan dat uw kinderen werden gepest en geslagen op school (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p.8). Het ergste van deze problemen speelde zich enkele jaren geleden af, wanneer uw zoon K. op school werd neergestoken met een mes (CGVS p.9). Zo verklaarde u dat het voorval zich vier à vijf jaar geleden voerde, toen hij op weg was van de school naar huis. U verklaarde eveneens dat u en uw echtgenote B. R. hem naar het ziekenhuis brachten (CGVS p.9-11). Uw echtgenote zelf echter verklaarde dat het voorval zich zeven à acht jaar geleden gebeurde, op de speelplaats tijdens de pauze, en dat jullie K. aantroffen in het ziekenhuis (CGVS B. R. p.8). U verklaarde dat hij was neergestoken door Servische kinderen van zijn school en dat hij wist wie die kinderen waren (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p.10). Uw echtgenote echter beweerde niet te weten of het om Servische kinderen ging of om 'zigeuners' (CGVS B. R. p.8). Uw zoon S. verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) echter dat jullie steeds werden mishandeld door Albanezen in Kosovo en dat K. werd neergestoken door Albanezen (CGVS-vragenlijst K. R., vraag 5). Op het Commissariaat-generaal echter verklaarde hij dat het incident zich vier à vijf jaar geleden heeft voorgedaan in Krusevac en dat de daders waarschijnlijk Serviërs waren. Geconfronteerd met zijn verklaringen voor de DVZ, kon uw zoon zich plots niet meer herinneren waar het incident zich heeft voorgedaan (CGVS S. R. p.9-10). Uw dochter S. verklaarde op haar beurt dat K. was neergestoken door een Duitser (CGVS S. R. p.9). Ook zij verklaarde dat jullie in jullie land van herkomst voortdurend werden gepest door Albanezen (CGVS S. R. p.7). Daarenboven verklaarde S. dat er tot jullie vertrek uit Krusevac bommen vielen en dat ze verhinderd was een identiteitskaart te gaan afhalen omdat Kosovaren jullie vervolgden met bommen (CGVS S. R.p.4-5). Dermate tegenstrijdige verklaringen nopen mij er toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden

aan jullie asielrelaas, nl. dat jullie het land zijn ontvlucht omwille van de voortdurende pesterijen van uw kinderen op school, met als meest in het oog springende incident het feit dat uw zoon K. op school werd neergestoken met een mes.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in voorkomend geval geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten in Servië bij geweld tegen u of één van uw familieleden. Er dient te worden gewezen op het feit dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de overheid. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de “Sector for Internal Control of the Police” opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft de pesterijen die uw kinderen zouden hebben ondergaan op school dient te worden vastgesteld dat deze van strikt interpersoonlijke aard zijn. Het gaat om verbale beledigingen en pesterijen van klasgenoten die, hoe pijnlijk het ook is deze persoonlijk te ontvangen, niet dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij gelijk gesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U verklaarde deze zaken aanhangig te hebben gemaakt bij de leerkrachten en dat zij oor hadden naar uw verzuchtingen (CGVS p.9). Hieruit blijkt dat

zij jullie probleem ernstig namen. Dat zij evenwel het probleem niet opgelost zouden krijgen, kan vele oorzaken hebben en wijst an sich niet op discriminatie op grond van jullie etnie. Bovendien hebt u, geconfronteerd met pesterijen, niet eens geprobeerd uw kinderen in een andere school in te schrijven. Volgens uw verklaringen omdat alle Servische kinderen zich drogeren (CGVS p.12), een blote bewering die u niet objectief staakt. Wat betreft uw verklaring dat er in Servië geen werk is (CGVS p.8) dient te worden gesteld dat dit in eerste instantie een socio-economisch probleem is dat buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève valt, die bescherming biedt tegen vervolging op basis van ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Toch is het zo dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De algemene situatie voor de Roma in Servië geeft op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij uw administratief dossier gevoegd. De overige documenten die u ter staving van uw relaas neerlegde zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en geboorteakte staven uw identiteit en nationaliteit, maar daar werd niet aan getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van R. B.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkali-vrouw, geboren in Obilic, Kosovo, maar reeds 30 jaar woonachtig in Krusevac, Servië en heeft u de Servische nationaliteit. U bent er niet in geslaagd om uw verhuis van Obilic naar Krusevac te laten registreren en daardoor liep u veel sociale rechten, zoals kindergeld en een gezondheidsverzekering, mis. Wanneer u dan medische zorgen nodig had, werden die u niet verstrekt omdat u niet over een gezondheidsboekje beschikte. U bent vertrokken uit Servië omdat uw kinderen er gepest werden op school. Ze werden er beledigd en geslagen door medeleerlingen omwille van hun etnie en durfden uiteindelijk niet meer naar school gaan. Zo is uw zoon K. enkele jaren geleden op de speelplaats met mes gestoken in zijn been. Op 11 februari vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Daarbij legde u volgende documenten neer: een origineel uittreksel van uw geboorteakte uitgegeven op 10/05/2010 te Nis en de originele uittreksels van de geboorteakten van uw kinderen A., B., K. en S..

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag grotendeels baseert op dezelfde motieven als diegene die uw echtgenoot T. R. terzake heeft uiteengezet (CGVS p.6). In het kader van de asielaanvraag van uw partner werd echter een beslissing tot weigering van vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

" Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er ettelijke tegenstrijdigheden zijn vast te stellen tussen de verklaringen van u en uw gezinsleden. Zo verklaarde u ten tijde van de bombardementen tegen Servië –

in 1999 – in Kosovo te hebben verbleven (CGVS p. 4). Uw zoon S. echter verklaarde dat jullie ten tijde van de bombardementen schuil hielden onder een brug op tien kilometer van Krusevac. Hij zou die plaats zelfs nog kunnen terugvinden (CGVS S. R. p.3). Uw dochter S. verklaarde op haar beurt dat de bombardementen nog bezig waren drie à vier dagen voor jullie vertrek naar België (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen S. R.p.4). Ook met betrekking tot jullie reisroute waren jullie verklaringen erg tegenstrijdig: U verklaarde in een combi met zetels te zijn vertrokken, dat de chauffeur 48 uur aan één stuk door reed en enkel halt hield om jullie je behoeften te laten doen en dat jullie aan de grens gewoon konden doorrijden, zonder dat de chauffeur werd gecontroleerd (CGVS p.7-8). Uw dochter S. verklaarde in een combi zonder zetels te hebben gereisd, dat de chauffeur nergens stopte, zelfs niet om jullie behoeften te laten doen (S. R. p.6). Uw zoon S. verklaarde op zijn beurt dat jullie halt hielden aan de grenzen en dat de chauffeur daar uitstapte (CGVS S. R. p.6-7). Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat jullie Servië illegaal zouden hebben verlaten. Sinds 2009 volstaat het immers om over een biometrisch paspoort te beschikken om de Schengenzone in te reizen. Dat u of uw zoon S. van deze zogeheten visumliberalisering niet op de hoogte was (CGVS p.6 en CGVS S. R. p.5) is, gezien de rechtvaardigheid die hieraan is gegeven in Servië, weinig waarschijnlijk. Bovendien legde u voor al uw gezinsleden een geboorteakte uit 2010 neer (CGVS p.6), wat doet vermoeden dat u op dat moment de procedure hebt ingezet om een biometrisch paspoort te bekomen. Gelet op bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden m.b.t. jullie reisroute kan geen enkel geloof gehecht worden aan jullie bewering Servië illegaal verlaten te hebben en aldus niet in het bezit te zijn van een paspoort. Daardoor komt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

Ook wat betreft de feiten die aanleiding hebben gegeven tot jullie vertrek zijn jullie verklaringen tegenstrijdig. Als hoofdzaak haalde u aan dat uw kinderen werden gepest en geslagen op school (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p.8). Het ergste van deze problemen speelde zich enkele jaren geleden af, wanneer uw zoon K. op school werd neergestoken met een mes (CGVS p.9). Zo verklaarde u dat het voorval zich vier à vijf jaar geleden voordeed, toen hij op weg was van de school naar huis. U verklaarde eveneens dat u en uw echtgenote B. R. hem naar het ziekenhuis brachten (CGVS p.9-11). Uw echtgenote zelf echter verklaarde dat het voorval zich zeven à acht jaar geleden gebeurde, op de speelplaats tijdens de pauze, en dat jullie K. aantroffen in het ziekenhuis (CGVS B. R. p.8). U verklaarde dat hij was neergestoken door Servische kinderen van zijn school en dat hij wist wie die kinderen waren (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p.10). Uw echtgenote echter beweerde niet te weten of het om Servische kinderen ging of om 'zigeuners' (CGVS B. R. p.8). Uw zoon S. verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) echter dat jullie steeds werden mishandeld door Albanezen in Kosovo en dat K. werd neergestoken door Albanezen (CGVS-vragenlijst K. R., vraag 5). Op het Commissariaat-generaal echter verklaarde hij dat het incident zich vier à vijf jaar geleden heeft voorgedaan in Krusevac en dat de daders waarschijnlijk Serviërs waren. Geconfronteerd met zijn verklaringen voor de DVZ, kon uw zoon zich plots niet meer herinneren waar het incident zich heeft voorgedaan (CGVS S. R. p.9-10). Uw dochter S. verklaarde op haar beurt dat K. was neergestoken door een Duitser (CGVS S. R. p.9). Ook zij verklaarde dat jullie in jullie land van herkomst voortdurend werden gepest door Albanezen (CGVS S. R. p.7). Daarenboven verklaarde S. dat er tot jullie vertrek uit Krusevac bommen vielen en dat ze verhinderd was een identiteitskaart te gaan afhalen omdat Kosovaren jullie vervolgden met bommen (CGVS S. R.p.4-5). Dermate tegenstrijdige verklaringen nopen mij er toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan jullie asielrelaas, nl. dat jullie het land zijn ontvlucht omwille van de voortdurende pesterijen van uw kinderen op school, met als meest in het oog springende incident het feit dat uw zoon K. op school werd neergestoken met een mes.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in voorkomend geval geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten in Servië bij geweld tegen u of één van uw familieleden. Er dient te worden gewezen op het feit dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de overheid. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de

implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft de pesterijen die uw kinderen zouden hebben ondergaan op school dient te worden vastgesteld dat deze van strikt interpersoonlijke aard zijn. Het gaat om verbale beledigingen en pesterijen van klasgenoten die, hoe pijnlijk het ook is deze persoonlijk te ontvangen, niet dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij gelijk gesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U verklaarde deze zaken aanhangig te hebben gemaakt bij de leerkrachten en dat zij oor hadden naar uw verzuchtingen (CGVS p.9). Hieruit blijkt dat zij jullie probleem ernstig namen. Dat zij evenwel het probleem niet opgelost zouden krijgen, kan vele oorzaken hebben en wijst aan zich niet op discriminatie op grond van jullie etnie. Bovendien hebt u, geconfronteerd met pesterijen, niet eens geprobeerd uw kinderen in een andere school in te schrijven. Volgens uw verklaringen omdat alle Servische kinderen zich drogeren (CGVS p.12), een blote bewering die u niet objectief staft. Wat betreft uw verklaring dat er in Servië geen werk is (CGVS p.8) dient te worden gesteld dat dit in eerste instantie een socio-economisch probleem is dat buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève valt, die bescherming biedt tegen vervolging op basis van ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Toch is het zo dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van

de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De algemene situatie voor de Roma in Servië geeft op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij uw administratief dossier gevoegd. De overige documenten die u ter staving van uw relaas neerlegde zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en geboorteakte staven uw identiteit en nationaliteit, maar daar werd niet aan getwijfeld."

Daarnaast beweerde u niet geregistreerd geweest te zijn in Krusevac (CGVS, p. 3) en daardoor geen documenten (CGVS, p. 4) en geen gezondheidsboekje gehad te hebben (CGVS p. 4). In dit verband dient opgemerkt te worden dat volgens het door u neergelegde uittreksel van uw huwelijksakte afgeleverd op 15 juni 2007, dat uw huwelijk op 28 november 1981 bevestigt, op het ogenblik van uw huwelijk in 1981 reeds Raca, Kursumlija als domicilie en woonplaats opgaf. Op elk van de door u neergelegde uittreksels van geboorteaktes van uw kinderen (geboren in 1990, 1996, 2003 en 2008) werd uw latere domicilie Partizanska Dijana te Krusevac opgegeven, hetzelfde domicilie als op de door uw echtgenoot neergelegde identiteitskaart. Er kan dus geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u niet geregistreerd was in Krusevac. De geloofwaardigheid van uw bewering niet in het bezit geweest te zijn van documenten en daardoor geen gezondheidsboekje en geen recht op gezondheidszorg te hebben gehad wordt nog bijkomend ondermijnd door het feit dat op elk van de door u neergelegde uittreksels van geboorteakte van uw kinderen het adres van het gezondheidscentrum van Krusevac als plaats van geboorte vermeld staat. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

Derhalve kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De overige documenten die u ter staving van uw relaas neerlegde zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Uw geboorteakte en de geboorteakten van uw kinderen staven uw identiteit en nationaliteit en die van uw kinderen, maar daar werd niet aan getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten aanzien van R.S.:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom, afkomstig uit Krusevac, Servië, en heeft u de Servische nationaliteit. U bent vertrokken uit Servië omdat er jullie als kinderen voortdurend het mikpunt waren van geweld vanwege Servische jongeren. Ze sloegen u, wierpen bakstenen en zetten u aan hasj te roken en lijm te snuiven. Één maal, toen u 13-14 jaar oud was, hebben ze u zo hard gestampt dat uw arm gebroken was. U wilde deze feiten aangeven bij de politie, maar zij riepen op u: "ga hier buiten". Uw broer K. is ook enkele jaren geleden met mes gestoken in zijn been door Servische jongeren. De Servische politie van haar kant nam jullie vaak mee voor ondervraging indien ergens een misdaad werd begaan. Het volstond dat iemand u aanwees om te worden verhoord. U werd bij die ondervragingen beledigd en geslagen. Jullie vertrokken zonder geldige reisdocumenten in de combi van een smokkelaar uit Kraljevo richting België, waar jullie op 11 februari aankwamen. Diezelfde dag vroeg u samen met uw ouders, R. T. en B. en uw meerderjarige zus, R. S. (O.V. 6.766.566) asiel aan.

Daarbij legde u volgende documenten neer: een kopie van een uittreksel van geboorteakte uitgegeven op 14/09/2009 te Krusevac en een origineel uittreksel van uw geboorteakte uitgegeven op 04/10/2010 te Krusevac.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag grotendeels baseert op dezelfde motieven als diegene die uw vader T. R. (OV 6.766.539) terzake heeft uiteengezet (CGVS p.6). In het kader van de asielaanvraag van uw vader werd echter een beslissing tot weigering van vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

" Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat er ettelijke tegenstrijdigheden zijn vast te stellen tussen de verklaringen van u en uw gezinsleden. Zo verklaarde u ten tijde van de bombardementen tegen Servië – in 1999 – in Kosovo te hebben verbleven (CGVS p. 4). Uw zoon S. echter verklaarde dat jullie ten tijde van de bombardementen schuil hielden onder een brug op tien kilometer van Krusevac. Hij zou die plaats zelfs nog kunnen terugvinden (CGVS S. R. p.3). Uw dochter S. verklaarde op haar beurt dat de bombardementen nog bezig waren drie à vier dagen voor jullie vertrek naar België (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen S. R.p.4). Ook met betrekking tot jullie reisroute waren jullie verklaringen erg tegenstrijdig: U verklaarde in een combi met zetels te zijn vertrokken, dat de chauffeur 48 uur aan één stuk door reed en enkel halt hield om jullie je behoeften te laten doen en dat jullie aan de grens gewoon konden doorrijden, zonder dat de chauffeur werd gecontroleerd (CGVS p.7-8). Uw dochter S. verklaarde in een combi zonder zetels te hebben gereisd, dat de chauffeur nergens stopte, zelfs niet om jullie behoeften te laten doen (S. R. p.6). Uw zoon S. verklaarde op zijn beurt dat jullie halt hielden aan de grenzen en dat de chauffeur daar uitstapte (CGVS S. R. p.6-7). Bovendien is het weinig waarschijnlijk dat jullie Servië illegaal zouden hebben verlaten. Sinds 2009 volstaat het immers om over een biometrisch paspoort te beschikken om de Schengenzone in te reizen. Dat u of uw zoon S. van deze zogeheten visumliberalisering niet op de hoogte was (CGVS p.6 en CGVS S. R. p.5) is, gezien de ruchtbaarheid die hieraan is gegeven in Servië, weinig waarschijnlijk. Bovendien legde u voor al uw gezinsleden een geboorteakte uit 2010 neer (CGVS p.6), wat doet vermoeden dat u op dat moment de procedure hebt ingezet om een biometrisch paspoort te bekomen. Gelet op bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden m.b.t. jullie reisroute kan geen enkel geloof gehecht worden aan jullie bewering Servië illegaal verlaten te hebben en aldus niet in het bezit te zijn van een paspoort. Daardoor komt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

Ook wat betreft de feiten die aanleiding hebben gegeven tot jullie vertrek zijn jullie verklaringen tegenstrijdig. Als hoofdzaak haalde u aan dat uw kinderen werden gepest en geslagen op school (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p.8). Het ergste van deze problemen speelde zich enkele jaren geleden af, wanneer uw zoon K. op school werd neergestoken met een mes (CGVS p.9). Zo verklaarde u dat het voorval zich vier à vijf jaar geleden voerde, toen hij op weg was van de school naar huis. U verklaarde eveneens dat u en uw echtgenote B. R. hem naar het ziekenhuis brachten (CGVS p.9-11). Uw echtgenote zelf echter verklaarde dat het voorval zich zeven à acht jaar geleden gebeurde, op de speelplaats tijdens de pauze, en dat jullie K. aantroffen in het ziekenhuis (CGVS B. R. p.8). U verklaarde dat hij was neergestoken door Servische kinderen van zijn school en dat hij wist wie die kinderen waren (Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen p.10). Uw echtgenote echter beweerde niet te weten of het om Servische kinderen ging of om 'zigeuners' (CGVS B. R. p.8). Uw zoon S. verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) echter dat jullie steeds werden mishandeld door Albanezen in Kosovo en dat K. werd neergestoken door Albanezen (CGVS-vragenlijst K. R., vraag 5). Op het Commissariaat-generaal echter verklaarde hij dat het incident zich vier à vijf jaar geleden heeft voorgedaan in Krusevac en dat de daders waarschijnlijk Serviërs waren. Geconfronteerd met zijn verklaringen voor de DVZ, kon uw zoon zich plots niet meer herinneren waar het incident zich heeft voorgedaan (CGVS S. R. p.9-10). Uw dochter S. verklaarde op haar beurt dat K. was neergestoken door een Duitser (CGVS S. R. p.9). Ook zij verklaarde dat jullie in jullie land van herkomst voortdurend werden gepest door Albanezen (CGVS S. R. p.7). Daarenboven verklaarde S. dat er tot jullie vertrek uit Krusevac bommen vielen en dat ze verhinderd was een identiteitskaart te gaan afhalen omdat Kosovaren jullie vervolgden met bommen (CGVS S. R.p.4-5). Dermate tegenstrijdige verklaringen nopen mij er toe te besluiten dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan jullie asielrelaas, nl. dat jullie het land zijn ontvlucht omwille van de voortdurende pesterijen van uw kinderen op school, met als meest in het oog springende incident het feit dat uw zoon K. op school werd neergestoken met een mes.

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in voorkomend geval geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten in Servië bij geweld tegen u of één van uw familieleden. Er dient te worden gewezen op het feit dat uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de overheid. Ook blijkt uit die informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De

Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie weliswaar nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiserdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er voorts verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie / politieel wangedrag aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, waaronder het Romani, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft de pesterijen die uw kinderen zouden hebben ondergaan op school dient te worden vastgesteld dat deze van strikt interpersoonlijke aard zijn. Het gaat om verbale beledigingen en pesterijen van klasgenoten die, hoe pijnlijk het ook is deze persoonlijk te ontvangen, niet dermate ernstig kunnen worden genoemd dat zij gelijk gesteld kunnen worden met vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. U verklaarde deze zaken aanhangig te hebben gemaakt bij de leerkrachten en dat zij oor hadden naar uw verzuchtingen (CGVS p.9). Hieruit blijkt dat zij jullie probleem ernstig namen. Dat zij evenwel het probleem niet opgelost zouden krijgen, kan vele oorzaken hebben en wijst aan zich niet op discriminatie op grond van jullie etnie. Bovendien hebt u, geconfronteerd met pesterijen, niet eens geprobeerd uw kinderen in een andere school in te schrijven. Volgens uw verklaringen omdat alle Servische kinderen zich drogeren (CGVS p.12), een blote bewering die u niet objectief staakt. Wat betreft uw verklaring dat er in Servië geen werk is (CGVS p.8) dient te worden gesteld dat dit in eerste instantie een socio-economisch probleem is dat buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève valt, die bescherming biedt tegen vervolging op basis van ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Toch is het zo dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van ondermeer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich ondermeer uit in slechte levensomstandigheden en armoede. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene economische malaise in Servië,

culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De algemene situatie voor de Roma in Servië geeft op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in bijlage bij uw administratief dossier gevoegd. De overige documenten die u ter staving van uw relaas neerlegde zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Uw identiteitskaart, rijbewijs en geboorteakte staven uw identiteit en nationaliteit, maar daar werd niet aan getwijfeld."

U verklaarde bovendien het slachtoffer te zijn van politiegeweld. Het volstond dat iemand bij een misdrijf jullie aanduidde als de daders opdat de politie u zou oppakken en onder vragen, waarbij zij gewelddadig te werk zouden gaan (CGVS p.10-11). Daarnaast verklaarde u door politie agenten te zijn buiten gegooid wanneer u klacht wenste neer te leggen tegen een aantal Serviërs die uw arm hebben gebroken (CGVS p.8). Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen beperkt blijven tot louter blote beweringen, die u niet staft met objectieve gegevens. Daarnaast verwijs ik naar bovenstaande vaststellingen in de beslissing van uw vader m.b.t. de mogelijkheden om klacht in te dienen bij politieel wangedrag (cfr. supra). U bent ook van die mogelijkheden op de hoogte. U verklaarde dat een oudere Rom u de raad gaf de letsels die u opliep bij die mishandelingen te laten vaststellen in een medisch attest en daarmee klacht in te dienen. U deed dit echter niet omdat u vreesde dat de agent die de agent zou vervangen die als gevolg van uw klacht werd ontslagen, u eveneens zou slaan. U baseert zich daarvoor op het relaas van een vriend van u, die iets dergelijks heeft meegemaakt (CGVS p.10-11). Dit is echter geen afdoende reden om het geweld niet aan te klagen. U gaat er in bovenstaande redenering immers van uit dat uw klacht effect zou hebben, u veronderstelt nl. dat de geweldenaar zou ontslagen worden. Dit bevestigt bovenstaande vaststellingen dat politiegeweld wel degelijk voorkomt, maar dat de mogelijkheid om klacht in te dienen wel degelijk bestaat en dat de Servische autoriteiten deze klachten serieus nemen. Ik meen dan ook opnieuw dat in Servië redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ook in uw hoofdte niet worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige documenten die u ter staving van uw relaas neerlegde zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Uw geboorteakte staven uw identiteit en nationaliteit, maar daar werd niet aan getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op een schending van de wet met betrekking tot de motiveringsverplichting, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel evenals van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Eerste verzoeker volhardt dat hij ten tijde van de bombardementen tegen Servië in 1999 in Kosovo verbleven heeft. Hij wijst er op dat zijn zoon Selim toen pas 9 jaar oud was en hij zich niet alles even goed kan herinneren. Verzoekers wijzen op het tijdsverloop. Verzoekers trachten vervolgens de tegenstrijdigheden inzake hun reisroute te minimaliseren door op te werpen dat dit niet echt de reisroute betreft, maar de manier waarop de reis verlopen is. Verzoekers wijzen naar de enorme stress tijdens de reis. Verzoekers verwijzen naar hun geringe opleiding om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen die stellen dat het weinig waarschijnlijk is dat ze Servië illegaal verlaten hebben omdat het sinds 2009 volstaat om over een biometrisch paspoort te beschikken om de

Schengenzone binnen te reizen. Ze stellen ook dat ze haast hadden om het land te verlaten en niet de tijd hadden om een paspoort aan te vragen. Tevens werpen ze op dat ze hun geboorteakten in 2010 ophaalden om hun ziekenboekjes in orde te brengen.

Verzoekers menen dat de bestreden beslissingen ten onrechte hun verklaringen omtrent de pesterijen op school in twijfel trekken.

Waar de bestreden beslissingen wijzen op het feit dat blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt werpen verzoekers op dat deze wet maar in maart 2009 werd aangenomen en dat zij in februari 2011 hun land verlieten. De onafhankelijke commissaris zou pas vanaf januari 2010 operationeel zijn.

In een tweede middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 3 EVRM. Ze verwijzen naar een artikel van 9 april 2009 van UNHCR en een artikel van Amnesty International van 7 april 2011 en menen dat hier duidelijk uit blijkt dat de Roma en andere minderheden in aanmerking komen voor internationale bescherming totdat het voor hen veilig is om naar hun land van herkomst terug te keren.

In een derde middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en stellen dat zij wel degelijk geïnterviewd worden omdat zij Roma zijn.

In een vierde middel voeren verzoekers een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet omwille van het feit dat hun de subsidiaire bescherming geweigerd werd.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding (RvV, nr. 40.499 van 19 maart 2010). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het Commissariaat-generaal werden gehoord, waarbij zij de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Servisch machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3. De asielaanvragen van verzoekers werden door de bestreden beslissingen afgewezen om reden van (i) de vele tegenstrijdigheden tussen de verschillende gezinsleden over de bombardementen in 1999, de reisroute, de feiten die aanleiding hebben gegeven tot hun vertrek en meer bepaald het incident waarbij de zoon K. op school werd neergestoken met een mes alsook de voortdurende pesterijen zodat er geen enkel geloof meer kan gehecht worden aan de verklaringen van verzoekers dat zij het land zouden hebben verlaten omwille van de vele pesterijen van de kinderen op school, (ii) het feit dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij in voorkomend geval geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de lokale of hogere autoriteiten in Servië, (iii) de vaststelling dat de pesterijen die de kinderen op school hebben ondergaan van strikt persoonlijke aard zijn en niet dermate ernstig zijn dat zij gelijkgesteld kunnen worden met vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire beschermingsstatus, (iv) de vaststelling dat verzoekers verklaring dat er in Servië geen werk is een socio-economisch probleem is dat buiten het toepassingsveld valt van de criteria van het vluchtelingenverdrag en (v) de vaststelling dat de algemene situatie van de Roma in Servië op zich geen aanleiding geeft tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie en er evenmin zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980.

2.4. Het asielrelaas van verzoekers berust in hoofdzaak op de vele pesterijen die de kinderen op school zouden hebben ondergaan met als hoogtepunt een incident waarbij de zoon K. verwond zou geweest zijn met een mes. De bestreden beslissing gaat uitgebreid in op de tegenstrijdigheden die de

gezinsleden onderling afleggen met betrekking tot voormeld incident. Deze tegenstrijdigheden hebben betrekking op het tijdstip waarop en de plaats waar het incident zich zou hebben voorgedaan, evenals op de dader(s) die volgens verzoeker Servische kinderen waren, volgens de zoon S. aanvankelijk Albanezen en later 'waarschijnlijk Serviërs', volgens verzoekers echtgenote Serviërs of zigeuners en volgens de dochter S. zou het een Duitser geweest zijn. Deze fundamentele tegenstrijdigheden die geenszins worden weerlegd door de verzoekers ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het relaas. Zelfs indien de aangehaalde feiten op waarheid zouden berusten dan nog stelde de bestreden beslissing terecht vast dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij in voorkomend geval geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten in Servië bij geweld tegen één van de familieleden. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die discriminatie op grond van etnie – de Roma zijn een erkende nationale minderheid in Servië – strafbaar maakt en dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat er in Servië geen systematische op Roma betrekking hebbende mensenrechtenschendingen gepleegd door de Servische autoriteiten plaatsvinden. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. De bestreden beslissing wees er terecht op dat de overige incidenten, met name de pesterijen op school, onvoldoende ernstig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Het niet hebben van werk is dan weer van louter socio-economische aard. Waar uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Roma in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich uit in slechte levensomstandigheden en armoede blijkt dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren die niet kan herleid worden tot de loutere etnische origine. Zo is er bijvoorbeeld de algemene economische malaise in Servië en zijn er culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald. Hoe dan ook dient er op gewezen te worden dat om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend moeten zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt hetgeen niet blijkt uit het relaas van verzoekers.

Verzoekers verwijzen naar een artikel van Amnesty International en een artikel van UNHCR. Een verwijzing naar algemene rapporten en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS, nr. 138.480 van 15 december 2004; RvS, nr. 121.481 van 9 juli 2003; RvV, nr. 33.066 van 22 oktober 2009; RvV, nr. 25.725 van 7 april 2009).

Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift eveneens kopie van de ziekenboekjes. Daargelaten de vaststelling dat deze documenten niet vertaald werden overeenkomstig de bepalingen artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient te worden vastgesteld dat deze documenten niets wezenlijks bijbrengen tot hun asielaanvraag aangezien deze documenten geen bewijs vormen van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch een reëel risico op ernstige schade kunnen aantonen.

Waar verzoekers verwijzen naar artikel 3 EVRM merkt de Raad het volgende op. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647, stemmen de artikelen de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Wat de schending van artikel 3 van het EVRM betreft, moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM zal immers slechts in uitzonderlijke

gevallen toepassing vinden. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Inzonderheid volstaat een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105 233; RvS 28 maart 2002, nr. 105 262; RvS 25 juni 2003, nr. 120 961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123 977). Verzoekers beperken zich opnieuw tot het verwijzen naar voormelde artikelen van Amnesty International en UNHCR, hetgeen niet volstaat om aan te tonen dat zij zelf een reëel risico lopen en moeten vrezen voor hun leven, vrijheid of fysieke integriteit of dat zij een arrestatie zonder eerlijk proces zouden moeten ondergaan.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, is het duidelijk dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Verzoekers hebben hun asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Verzoekers brengen geen elementen bij en er zijn geen gegevens voorhanden er op dit ogenblik een situatie in Servië heerst dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER